

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1176. Usque Ad Annum 1203

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118022

§. 27. Joachimus Abbas in Calabria.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66394](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66394)

Sæcul. XII. licentiam & flagitia confessus est, con-
A.C. 1190. triti cordis signa edens. Tum injunctam
 sibi ab Episcopis pœnitentiam suscepit.

§. XXVII.

Joachimus, Abbas in Calabria.

Cum ambo Reges in Sicilia versarentur,
 ad aures Richardi pervenit fama

Rog. ibid. Joachimi Abbatis Curacii in Calabria,
 Ordinis Cisterciensis, opinione virtutis
 & scientiæ clarissimi; quin etiam Pro-
 phetiæ dono præditus credebatur. Ri-
 chardus, cum eum Messanam advocasset,
 viri sermonibus delectabatur, inprimis

Apoc. 12. in explicatione Apocalypsis. Abbas
 Joachimus dicebat; Mulierem amictam
 sole esse Ecclesiam, Draconem eam in-
 vadentem esse Diabolum, & septem
 Capita septem præcipuos Persecutores,
 Herodem, Neronem, Constantium, *Ma-
 bomet, Melfemut, Saladinum, & Anti-
 christum.* Quis hic *Melfemut* fuerit ne-
 scimus. Priores autem quinque, si Joachi-
 mo fidem habemus, erant illi, quos

Apoc. 17. 10. S. Joannes cecidisse affirmat, Saladinus
 ille, quem Evangelista dicit adhuc esse,
 & Antichristum, quem dicit, nondum
 venisse. Adjiciebat, Saladinum brevi
 Hierosolymam & Terram Sanctam amis-
 surum. Atque Richardo Regi interro-
 ganti, quando id futurum esset, Joachi-
 mus Abbas respondit; postquam septem
 anni

anni consumti essent, ex quo Saladinus Hierosolymam cepisset. *Cur ergo ante tempus proficiscimur?* reposuit Rex, cui Abbas: *expeditio vestra est perquam necessaria. Dabit vobis Deus victoriam de inimicis suis, nomenque vestrum inter cunctos orbis terrarum Principes celebratissimum efficiet.* Subjecit, Antichristum jam natum esse Romæ, ac fore, ut in Sacram Sedem eveheretur. Pluribusque modis hanc Apocalypsis partem explicavit. At Gualterius Archiepiscopus Rotomagensis, Gerardus Ausciensis, aliique Præfules & Viri Ecclesiastici doctrinæ laude eximii, refragabantur loquenti, quæ de Antichristo affirmabat, negabant, & contrarium demonstrare omnibus viribus nitebantur. Ita colloquium istud refert Rogerius d' Hoveden in commentario de itinere Richardi, qui, ut alias videtur, accurate scripsit. Fatendum, nihil simile in Commentario in Apocalypsin, ab Abbate Joachimo edito, vel in aliis ejus Scriptis occurrere; sed forte hos libros postea composuit, erroresque emendavit, cum vidit, rerum eventus vaticiniis suis minime respondere.

Joachimus, Celicæ prope Cosentiam in Calabria natus, juvenilibus annis professionem Hierosolymam suscepit, vestitu monachum referens. In reditu, cum in Syria esset, ad domum cujusdam vi-

Sæcul. XII.
A.C. 1190.

V. Boll.
to. 18. p. 137.

vit. ap. Boll.
c. 1. to. 18.
p. 95.

Sæcul. XII.
A.C. 1190.

- duæ divertit, quæ hospiti pudorem eripere animo constituit. Sed ipse suspicans castitati suæ insidias strui, relicto lectulo, quem dormituro mulier libidinosa paraverat, postquam tota illa nocte in oratione perseverasset, ubi illuxit, aufergit, quoad vixit puritatis amantissimus. In Calabriam reversus, & monasterium Sambucinense Ordinis Cisterciensis ingressus, non ibi tamen vota Religiosa, sed deinde in Monasterio Curaciensi ejusdem Ordinis, edidit. In eo Abbas electus, postquam sese occultare frustra conatus esset, Archiepiscopo Cosentiensi, Abbate Sambucinensi, virisque aliis, in illa regione spectatissimis, instantibus Abbatiale onus recepit. Quia vero Sacras Scripturas scrutandi & explicandi studio captus erat, ad Lucium III. Papam profectus, Pontificatus ejus anno secundo, Salutis humanæ millesimo centesimo octogesimo secundo, licentiam obtinuit, eas exponendi, eidemque haud diu post Opus suum de Concordia Veteris & Novi Testamenti obtulit. Tunc etiam Commentarium in Apocalypsim scribere cœpit, atque hos labores auctoritate Papæ munitus prosecutus est. Tandem Clemens Joachimum hortatus est, ut Scripta sua perficeret, & sibi deinde afferret, examen Sacræ Sedis subitura. Hæc ex epistola Papæ die decima octava Junii,

Junii, anno Pontificatus sui primo, Christi millesimo centesimo octogesimo octavo data dispicimus. Quin etiam Clemens Papa Joachimum a cura Abbatiae Curaciensis liberavit, facta potestate, quocunque vellet se recipiendi, ut liberius librorum scriptioni vacaret.

Sæcul. XII.
A.C. 1190.

Tunc ergo Joachimus Abbas cum Rainerio discipulo suo ad montes Calabriae prope Cofentiam in quemdam locum, quem accolæ *Floram* dicebant, secessit, ubi primo Oratorium sibi condidit & cellulam; postea vero crescente Discipulorum ad eum confluentium numero, anno circiter millesimo centesimo octogesimo nono novum extruxit Monasterium, in quo Regulæ rigor major fuit quam in Ordine Cisterciensi, & unde Congregatio separata ortum traxit. Hoc Monasterium in suis exordiis Rex Guilielmus Bonus tutatus est; postea autem Joachimo Abbati Tancredus molestus extitit, cujus Præfecti affirmabant, locum in ditione Regis esse. Quare Tancredus ei Monasterium Matinense prope urbem Episcopalem S. Marci obtulit; sed illud Joachimus recipere noluit, quod diceret, æquitati haud fore consentaneum, si ipsi supervenientes alieno labore fruerentur. Jussitque Rex ne

c. 6. *Boll.*
p. 125.

Joachimus
Abbas.

R 5 Joachi-

Sæcul. XII. Joachimi monasterium amplius turba-
A.C. 1190. retur.

Ital. Sacr.
to. 9. p. 279.
Et Boll. to.
18. p. 93.

Ceterum Lucas, postea Archiepiscopus Cosentinus, cui Abbas Joachimus pæne familiaris fuerat, de eo elogium literis prodidit in hunc modum: Anno secundo Lucii Papæ, nempe anno Christi millesimo centesimo octogesimo tertio, antea nunquam conspectum vidi Casamajore virum nomine Joachimum, tunc Abbatem de Curacio. Illo tempore monachus erat Domus Sambucinensis, quæ Casamajore filia est, omnibus carus & maximi æstimatus, sapientiæ & dono intelligentiæ a Deo acceptæ insignis. Tunc Papa ejusque Consistorio cognitionem Scripturarum & scientiam suam de concordia utriusque Testamenti aperuit, ac impetrata licentia scribere cepit. Mirabar vero, virum tanti nominis, & tanta dicendi vi præditum, veste veteri detrita & in extremis partibus adusta incedere; atque amici ejus familiarissimi affirmarunt, nunquam, quoad viveret, de cultu corporis fuisse sollicitum. Casamajore uno anno & dimidio versatus, dictans simulque emendans Librum de Apocalypsi & concordia, simul etiam opus, Psalterium decem chordarum, componere cepit.

Abbas me ipsi notarium & amanuensem dedit. Scribebam diu noctuque in volumi-

voluminibus membranaceis, cum duobus
 aliis monachis, ejus scribis, quæ ipse ex
 chartis deletitiis dictabat. Missam cele-
 branti Joachimo ego serviebam, admi-
 rans omnes ejus gestus; nam Hostiæ be-
 nedicens dextram altius, quam alii Sa-
 cerdotes solebant, elevabat, & majore
 fervore cæteros omnes ritus peragebat.
 In illa actione vultus viri, natura palli-
 dus, totus mutabatur & speciem Angeli-
 cam referebat. In Octava Paschæ &
 Pentecostes cunctis diebus sacris operaba-
 tur. Decorem Altaris diligebat. Tunc
 quoque ejus facies rubicundo colore nite-
 bat, cum ad nos in Capitulo, ex manda-
 to Abbatis, peroraret. Demissa voce
 exordiebatur, quam sensim efferebat, fer-
 vido & excitato spiritu prosequeretur,
 ac ita audientium animos afficiebat, ut
 nunquam longior fuisse ejus sermo videretur.
 Totas noctes orando & scribendo
 consumebat, nec tamen ab officio commu-
 ni Fratrum aberat, nec in Psalmodia so-
 mno succumbebat. Quantum cibi, vel
 qualis apponeretur, nunquam curabat,
 castitatis præterea amator singularis,
 quod complures Episcopi & Monachi te-
 statum faciunt. Vidi eum nonnunquam
 flexis genibus & levatis in cælum oculis
 Jesu Christo tanquam de facie ad fa-
 ciem præsentem colloquentem. Quadrage-
 simam apud ipsum aliquando transegi, in
 qua,

Sæcul. XII.

A.C. 1190.

Sæcul. XII.
A. C. 1190.

qua, exceptis Dominicis & Festis, nulla esca nisi frustillo panis & modica aqua singulis diebus reficiebatur. Quanto rigidius autem abstinencebat, eo robustior & bilavior videbatur.

Cum esset Curacii Abbas, sæpe suis ipse manibus domum infirmorum purgabat, lectos sternebat, culinam lustrabat, & omnia ægrotantibus necessaria suppeditabat. Iter faciens sæpe de equo descebat, jubens famulum suum conscendere, ut labore fessus recrearetur. Summa hyeme pauperibus nudis detractas sibi ipsi vestes donabat. In omnes hospites liberalissimus, solis suis propinquis & consanguineis durus, iis nullum unquam beneficium præstabat. Labore manuum delectabatur, tunc inprimis, quando tota Congregatio operibus sibi injunctis vacabat, & partem ad se spectantem incredibili robore perficiebat, nam vires corporis validissimas a natura acceperat, frigoris, caloris, sitis & famis patientissimus. Hoc testimonium de Joachimo Abbate Archiepiscopus Cosentiæ literis prodidit.

§. XXVIII.

Mors Clementis III. Cœlestinus III.
Papa.

Inter hæc Rex Germaniæ Henricus VI. Italiam petiit, coronam Imperii accepturus,